

Ιερισσοῦ Θεόκλητος: Εκκλησία χωρίς Λόγο είναι νεκρή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσοῦ, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Εχθές, Κυριακή 13 Οκτωβρίου 2024, Δ΄ Κυριακή Λουκά (του σπορέως), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσοῦ, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τον Διάκονό του π. Νικόλαο Τσεπίση, επισκέφθηκε την Ενορία Αγίου Γεωργίου Γαλατίστης, όπου χοροστάτησε στον Όρθρο και προέστη της Κυριακάτικης Ευχαριστιακής Συνάξεως.

Τούτο το έπραξε γιατί στις αρχές Οκτωβρίου που τοποθετήθηκε ο νέος δεύτερος Εφημέριος στην Ενορία αυτή, Παν. Αρχιμ. π. Θεόκλητος Παρδάλης, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων αδυνατούσε να είναι παρών στη χαρά του

πνευματικού του παιδιού, που είναι και πνευματικό του ανάστημα.

Ο π. Θεόκλητος είναι υιός Ιερέως, του κοιμηθέντος πρό εξαετίας αιμνήστου π. Νικολάου Παρδάλη και της θεοσεβούς Πρεσβυτέρας του Αικατερίνης. Είναι πτυχιούχος των Σχολών Εμπορικού Ναυτικού, πτυχιούχος της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης και άριστος γνώστης της Αγγλικής γλώσσας.

Πρόκειται για ένα ευλαβέστατο και πολύ ταπεινό παιδί, πνευματικό τέκνο του Γενικού μας Αρχιερατικού Επιτρόπου Παν. Αρχιμ. π. Δωροθέου Ζέρβα και πνευματικό ανάστημα και καύχημα του οικείου Μητροπολίτου. Γι' αυτό και η επίσκεψη του Δεσπότη, για να αναγγείλει επίσημα την τοποθέτηση του π. Θεοκλήτου στη Β' θέση Εφημερίου - Ιεροκήρυκος της Ενορίας αυτής.

Τον Σεβασμιώτατο υπεδέχθησαν οι Εφημέριοι της Γαλατίστης Αιδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Σκονδράνης, ο και Εφημέριος του Αγίου Γεωργίου και τοπικός Αρχιερατικός Επίτροπος και ο π. Αργύριος Καραμόσχος, παπαδάσκαλος και Εφημέριος του Ι.Ν. Παναγίας.

Όλος ο θεοσεβής Λαός της Γαλατίστης συμμετείχε στο κάλεσμα της τοπικής Εκκλησίας, για να μετάσχει στη Κυριακάτικη Ευχαριστιακή Λατρεία, να λάβει την ευλογία του Επισκόπου και για να τιμήσει τον νέο του Εφημέριο.

Επικεφαλής του Λαού οι Αντιδήμαρχοι κα Αικατερίνη Αβέρη και κ. Κατάκαλος Σακελάρης, ο Τοπικός Πρόεδρος κ. Νικόλαος Κουτζιαρής, ο τ. Πρόεδρος Γαλατίστης κ. Εμμανουήλ Σειράς, η τ. Αντιδήμαρχος κα Μαρία Αβέρη κ.ά.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του εστίασε στη σπορά του λόγου στην Εκκλησία, κεντρικό θέμα της Ευαγγελικής Περικοπής των Αγίων Πατέρων των συγκροτησάντων την Ζ' εν Νικαία Οικουμενική Σύνοδο (787 μ.Χ.), που αναστήλωσε τις άγιες Εικόνες. Διευκρίνισε ο ομιλητής ότι στα τόσες χιλιάδες χρόνια που ο άνθρωπος ζει πάνω στη γη αφουγκράστηκε τον Θεό να ομιλεί «πολυμερώς και πολυτρόπως» (Εβρ. α' 1) στο πλάσμα του, για να το καλέσει σε μετοχή της μακαριότητάς Του. Αποκαλύφθηκε διά μέσου των αιώνων, οδήγησε τον Λαό Του, τον πήρε απ' το χέρι σεβόμενος την ελευθερία του, και τον ποδηγέτησε από αλήθεια σε αλήθεια. Ήταν όμως πάντοτε ο ίδιος Θεός και το μήνυμά Του διαχρονικώς πάντοτε το ίδιο.

Η Εκκλησία ακολουθώντας το μήνυμα αυτό γνωρίζει κατά τη θεία Λατρεία της δύο κέντρα που συνθέτουν την όλη παρουσία του Κυρίου μας στον κόσμο: Το ένα στην Σύναξη των πιστών, το άλλο στην Αγία Τράπεζα. Το πρώτο κέντρο της Θείας Λειτουργίας, λοιπόν, είναι η ακρόαση της Αγίας Γραφής και του κηρύγματος,

δηλαδή ο Λόγος· και το δεύτερο κέντρο η Αγία Τράπεζα, το Ευχαριστιακό τραπέζι, δηλαδή το Μυστήριο. Στην Εκκλησιαστική Παράδοση, γράφει ο π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ, ακριβώς στην αδιάκοπη σχέση του Λόγου και του Μυστηρίου, φανερώνεται η ουσία της Εκκλησίας ως ενσαρκώσεως του Λόγου που πραγματώνεται μέσα στον χώρο και στον χρόνο.

Το Ιερό Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, ως συστατικό Μυστήριο της Εκκλησίας, αποκομμένο απ' τον Λόγο κινδυνεύει να γίνει αντιληπτό σαν μαγεία, σαν μυστικομαγική τελετή, δυστυχώς· αλλά και ο Λόγος, δηλαδή το κήρυγμα, χωρίς το Ιερό Μυστήριο, την Ευχαριστία, απειλείται να οδηγηθεί σε κοσμική σοφία, σε ανθρωπομήνυμα, σε φιλοσόφημα και ιδεολόγημα, χωρίς ζωή και ανάσταση, σε λόγο γυμνό κάποιου σπουδαστηρίου.

Γι' αυτό και η Ορθοδοξία την ακρόαση της Αγίας Γραφής και το κήρυγμα το απολαμβάνει και το βιώνει ευχαριστιακά μέσα στη Θεία Λειτουργία· επιβεβαιώνει, δηλαδή και επαληθεύει τη Ζωή, τον Σταυρό και την Ανάσταση του Λόγου που ακροάστηκε από τα “συγγράμματα” των Προφητών και τα “απομνημονεύματα” των Αποστόλων –κατά τον Άγιο Ιουστίνο τον Φιλόσοφο και Μάρτυρα (150 μ.Χ.)– μέσα από το Άγιο Ποτήριο, γευόμενη “Χριστόν και τούτον Εσταυρωμένον και Αναστάντα”, καθώς ψάλλει από το Ιερό Ψαλτήρι “γεύσασθε και ίδετε ότι Χριστός ο Κύριος...”.

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος· «Το κήρυγμα είναι χάρισμα αγιοπνευματικό, είναι διακονία “εμπεπιστευμένη” στην Εκκλησία, που δόθηκε στην Εκκλησία και βρίσκει την εκπλήρωσή του στη Σύναξή της· δεν είναι κήρυγμα επί του Ευαγγελίου, αλλά κήρυγμα του ίδιου του Ευαγγελίου που κανείς δεν μπορεί να δεχθεί χωρίς το χάρισμα του Αγίου Πνεύματος. Είναι διακονία της όλης Εκκλησίας, η οποία “δεν έλαβε το πνεύμα το εμπνεόμενο απ' τη σοφία των ανθρώπων του κόσμου αυτού, αλλά έλαβε το χάρισμα του Πνεύματος που προέρχεται απ' τον Θεό, και το οποίο μας δόθηκε για να γνωρίσουμε εκείνα που χαρίστηκαν σε μας απ' τον Θεό” (Α΄ Κορ. β΄ 12)! Λοιπόν, Εκκλησία χωρίς Λόγο, χωρίς κήρυγμα, είναι Εκκλησία χωρίς Χριστό, είναι Εκκλησία νεκρή, γιατί είναι Εκκλησία βουβή!»

Στο σημείο αυτό ο οικείος Επίσκοπός παρουσίασε τον π. Θεόκλητο και τόνισε ότι του αναθέτει το πνευματικό έργο του Κηρύγματος, της Κατηχήσεως και της Πνευματικής Διδασκαλίας της Γαλατίστης. Αυτό βέβαια σημαίνει ότι μαζί με τον π. Γεώργιο και τον π. Αργύριο θα συνεργαστούν στο ΑΓΑΠΕΙΟ Πνευματικό Κέντρο για να ποτίσουν την Τοπική Κοινωνία και ιδίως τη Νεολαία με τα νάματα του Χριστού και τη Φωνή του Χριστού, μάλλον δε τη φωνή του Ευαγγελίου.

Η χαρά και η συγκίνηση στην όλη Κυριακάτικη Ευχαριστιακή Σύναξη περίσσευε.

